

Olv.: Bölcs 2,12.17-20 – Jak 3,16-4,3 – Mk 9,29-36

A tanítványok versengése

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Kedves Testvérek!

Mi minden nap kinyitjuk ezt az ajtót és ezen az ajtón bárki beléphet. Senkitől nem kérdezik azt, hogy honnan jött. Senkitől nem kérdezik azt, hogy milyen elvei vannak, mert ezt az ajtót Jézus nyitatta ki velünk. Jézus pedig mindenkit hív. Valamit még hozzáteszünk ehhez a jézusi igazsághoz, ezt is tőle tanultuk. Nem elegendő ezt az ajtót kinyitni. Szívünkbe is be kell engedni a másik embert. Szeretnénk úgy ünnepelni minden vasárnap, hogy ebből is valamit megsejtsenek a testvérek. Nekünk ez a küldetésünk, hogy egymásnak helyet adjunk ebben a világban, de a legfontosabb az, hogy a szívünkben adjunk otthont egymásnak!

Ismét egy nagyon kedves testvérünk, ez a kicsi gyerek lépett be ezen az ajtón, aki majd a keresztség révén közösségünk tagja lesz.

A mai vasárnap sajátosan állítja középpontba a kicsi gyereket.

Egy evangéliumi történetben Jézus rátette kezét a kicsinyekre. Milyen fontos ez. Ha valamire rátesszük a kezünket, tudjuk mit jelent. Ha valakire rátesszük a kezünket, az azt jelenti, hogy lefoglaljuk magunknak, behívjuk az életünkbe. Ma ez történik, Jézus erre a kicsi gyerekre ráteszi a kezét és lefoglalja magának, elhívja egy keresztény életútra. Ma azért is imádkozunk, hogy ez a kicsi gyerek a szülei példájából, a keresztszülei, a felnőtt emberek példájából megtanulja, mit jelent ezen az úton járni.

Kezdjük el vasárnapi ünneplésünket. Helyezzük magunkat Jézus oltalma alá, engedjük, hogy ránk tegye a kezét, engedjük hívásának és járjunk azon az úton, amelyet mutat nekünk. Ez az élet útja!

A szentmisét egy élő testvérünkért ajánljuk fel, őt is erre az útra hívjuk. Tartsunk bűnbánatot!

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Nagyon sajátos annak a világnak szellemisége, amelyben élünk. Gondoljanak arra, vajon milyen hatása van ebben a világban annak az evangéliumnak, amit ma hallottunk. Ez a világ állandóan a lehetőségekről beszél. Ez a világ elhiteti velünk, hogy mindenkinek sikerülhet a vállalkozása. Ez a világ arra akar bennünket rávenni, hogy mindennél többet foglalkozzunk a lehetőségeinkkel és higgyük el, hogy sikeres emberek lehetünk. Ez a világ elsősorban ettől visszhangzik.

Mi a sikeres élet titka? Engedjük meg, hogy a világ ezt hangsúlyozza. Mit jelent a sikeres élet? Azt hallottuk Jakab apostol levelében, - ami az őskeresztények kiskatekizmusaként is felfogható, - hogy legyünk elővigyázatosak, mert nekünk igen sok gondunk, bajunk származik abból, hogy beállunk ebbe a mókuserékbe, és valójában szenvedünk. Mitől szenvedünk? Attól szenvedünk, hogy nem sikeres az életünk. Mitől szenvedünk, ha igazán őszinték vagyunk? Attól, hogy nekünk nincs az, ami a másiknak van. Nagyon komolyan el kell ezen gondolkodni, lehet-e így egyáltalán élni?

Jézus is megengedi,
 hogy az ember törekedjen és valamire jusson,
 azt is, hogy az ember érvényesüljön,
 elmondhassa, hogy sok mindenben valamire jutott.
Csak Jézus azt is megkérdezi, hogy ezt mire használod!
A kérdés itt fordul meg!

Szent Jakab apostol figyelmeztet a békétlenségekre

Szent Jakab azt mondja, hogy ti irigykedtek, vetélkedtek, és ebből származik minden békétlenség, minden baj. Ezt a siker útjának nevezi a világ. Mindenáron előrejutni. Ezekkel a kategóriákkal nem foglalkozik, hogy irigység, féltékenység, a másik kárára valamire vinni, ez a világot nem érdekli. Ez a fajta gondolkodás összetöri az emberi kapcsolatokat. Ilyen gondolkodással nem lehet élni. Akiben ez elhatalmasodik, az képtelen kapcsolatot kötni a másik emberrel. Az ilyen ember számára a másik ember rivális, nem tud másképpen gondolkodni. Ha megengedő is azzal a másik emberrel, akkor a hátsó gondolata az, hogy mire tudom ezt az embert fölhasználni. Mi hasznom származik a vele való kapcsolatból? Minden békétlenség ebből származik a világban. Jakab apostol a levelét 2000 éve írta, igaza van, de ma is így van és így lesz mindig.

Jakab apostol azt is mondja, hogy a békesség máshonnan érkezik hozzánk.
 Onnan felülről való bölcsességről beszél.
 Nem határozza meg, hogy mit jelent ez.
 Egyszerűen azt jelenti, hogy az ember Isten jelenlétében él.

Ha az Isten jelenlétében él az ember, akkor békességet áraszt!

Jézus üzenete: szolgálat az ember alapmagatartása

Jézus egy nagyon fontos üzenetet ad nekünk, azt mondja: ha valaki sikeres akar lenni, rendben van, de az ő szempontjából ez azt jelenti, hogy *legyen mindenkinek a szolgája!* Sajátos innen nézni az életünk sikerét? Innen nézni az életünk értelmét? Igen! Sokat beszélünk erről. Sokat beszélnek erről a politikusok is, az Egyháziak is.

A szolgálat alapmagatartás,
az emberi élet alapmagatartása!
E nélkül nem lehet élni!

Aki ezt eltaszítja magától, aki ezt nem engedi érvényesülni a gondolkodásában, az életében, az elvéti az életét. Egy francia püspök írt egy könyvet ezzel kapcsolatosan a közelmúltban, aki azt mondja: „Szolgálat nélkül nincs emberi élet! Szolgálat nélkül nincs kereszténység! Szolgálat nélkül nincs Egyház!” Jobban figyeljünk Jézusra, aki azért jött, - így mondta – hogy az embereknek éljük legyen. Azt akarja, hogy nekünk életünk legyen!

***Jézus azt mondja: „Én nem azért jöttem, hogy Nekem szolgáljanak,
 hanem, hogy Én szolgáljak!”***

Jézus bennünket erre az útra hív! Önmagáról mondta: „Én vagyok az út, az igazság és az élet!” Barátkozzunk ezzel a gondolattal!

Nem a jólét bűvölete, hanem a szolgálat!

Különösen nekünk fontos, hogy közel engedjük magunkhoz ezt az igazságot, mert itt Európában a jóléti fogalom bűvöletében élünk. Amikor az Európai Unióhoz csatlakoztunk, akkor Thomas Glaser, egy angol, - aki minket arra próbált rávenni, örvendezzünk, hogy az Unió tagjai sorába kerülünk, - ezt a címet adta előadásának: „Jövők a jólét.” Európa, Amerika, a civilizált államok a jólét terhe alatt görnyedeznek. Mi a jólét? Gondtalan anyagi helyzet. Kérdezem, hányan vannak, akik elmondhatják, hogy gondtalan anyagi helyzetük van? Ránk telepedett az Isten nélküli világ programja, az Isten nélküli világ elképzelése, hogy az élet értelmét a jólét adja meg. Rávettek bennünket arra, hogy elhiggyük, ha jólétben élünk, akkor boldogok vagyunk. Jobban figyeljünk arra, amit ezzel kapcsolatosan Jézus mond:

***„Az ember élete nem a javakban való bővelkedéstől függ!”
„Mit használ az embernek, ha az egész világot is megnyeri,
de a lelke kárt szenved?”***

Az élet alapmagatartása a szolgálat! Fogadjuk ezt el! Azt jelenti: - erről szól a főparancsolat - „Szeresd Uradat, Istenedet és szeresd embertársadat, mint magadat!” Ez a mottó! Mit jelent? Azt, hogy helyesen szeressük magunkat! Aki helyesen szereti magát, az helyesen szereti a másik embert is. Aki nem helyesen szereti önmagát, az állandóan elégedetlen önmagával is és az állandóan elégedetlen lesz a másik emberrel is. Ez a fajta elégedetlenség söpör végig a világon. Mindenki elégedetlenek vagyunk. Nem merünk arra gondolni, hogy mindennek a gyökere az, hogy önmagunkkal vagyunk elégedetlenek. Aki önmagával elégedetlen, az mindig önmaga körül forog. Az ilyen ember nem tud odafigyelni a másik emberre.

Szolgálat! Egymás életét szolgáljuk!
Akkor rádöbbenünk arra, hogy miért is születtünk,
mert erre születtünk!

Jézus halála előtt arról beszél tanítványainak, hogy most beteljesedik az élete. Szolgált a világot, őket és minden embert, most meg fog értünk halni, mert ez szolgálatának a csúcspontja, még az életét is odaadja értünk. Akkor azt tapasztalja, hogy süketek, nem hallják, nem értik.

Ha ezt megértjük, akkor kinyílik számunkra az élet,
mert ez azt jelenti, hogy egymással kapcsolatot tudunk létesíteni!

Aki nem így gondolkodik, az nem tud kapcsolatot létesíteni és a kapcsolatok hiánya öl meg bennünket. Azt hisszük, hogy összetartozunk, aztán semmi közünk egymáshoz, mert csak magunkra gondolunk.

Jézus középre állít egy kicsi gyereket

Jézus fájdalmasan fordul oda tanítványaihoz: „Miről beszélgettetek az úton?” Amikor Ő a legfontosabb tanítását mondja, akkor ők azzal foglalkoznak, hogy melyikük a nagyobb. Itt tartunk! Ha ezt akarjátok, akkor:

„Az legyen a legnagyobb, aki mindenkinek a szolgálja!”

Akkor odahív egy kicsi gyereket, középre állítja. Ennek a kicsi gyereknek a látványa, ennek a kicsi gyereknek a jelenléte a legfontosabb igazságot fejezi ki. Nem azért, mert ártatlan. A gyerekek veszekednek, aztán elfelejtik és jó testvérekként élnek tovább. Ez az emberi gyarlóságunkból adódik. Nem az ártatlansága miatt példakép a gyerek, **hanem**

kiszolgáltatottsága miatt! A kicsi gyerek kiszolgáltatott a felnőtteknek. Ez a kicsi gyerek nem tud a felnőttek gondoskodása nélkül élni. Mi lenne ezzel a kicsi gyerekekkel, - akit most megkeresztelünk - a szülei nélkül? Fel se nőne.

Jézus azért állította középre azt a gyereket, hogy nézzétek, itt van.
Mindent meg kell érte tenni, ha azt akarjuk, hogy életben maradjon.
Ez a dolgunk! Mindent meg kell tennünk egymásért,
hogy életben maradjunk!
Nemcsak akkor, amikor kicsi gyerekek vagyunk, hanem mindig!
Ez a dolgunk! Ez az alapmagatartása az embernek!

Gondoljuk csak el, milyen nehéz a felnőttnek lenézni, lehajolni a kicsi gyerekekhez. Tessék kipróbálni egyszer úgy hosszú ideig. Ha az ember még közelebb akar hozzá kerülni, akkor le kell guggolnia, akkor már a szemünk egy magasságban van, akkor már tudunk egymással szembenézni. A kicsi gyerekeknek milyen nehéz és rossz lehet fölfelé nézni ezekre az óriás felnőttekre. Milyen nehéz lehet.

Rendkívül fontos ez az üzenet. Jézus azt tanítja nekünk, hogy az életünk alapmagatartása a kapcsolatteremtés egymással és ez csak a szolgálat szellemében lehetséges! Különben nem! Különben semmi közünk egymáshoz. Kilessük egymás gyöngéit és megteremtjük a békétlenséget. Ha Jézusra odafigyelünk, akkor békesség árad a szívünkbe és az egymással való kapcsolatunk békét lehel a világba, és emberi életet tudunk élni. Jó lenne, ha kivetköznénk a jólét béklyóiból, és máshova tennénk a hangsúlyt, oda, ahova azt Jézus is helyezi. Most ezt a kicsi gyereket meghívjuk ebbe a krisztusi világba.

Keresztelő

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek! Jézus imádságát imádkozzuk. Jézus tanította nekünk, aki az ő útjára hív bennünket, arra az útra, amely az élet útja. Gondoljunk nemzetünkre. Mi magyarok találjunk rá végre arra az útra, amely az élet útja. Jólét sohase lesz a világon. Aki úgy gondolja, hogy jólétben él az sem boldog, mert sohasem elég az embernek az, amit elér. Másutt kell keresni lelkünk békéjét és nyugalját.

Pió Atya képe itt van az oltár előtt. Ennek a stigmatizált szentnek nagyon érdekes üzenete van a magyarok számára. Azt üzeni, hogy a magyaroknak történelmi feladata van ebben a világban. Jobban látta ő a világ történésének a mozgatóerőit. Teljesedjen be, amit ő jövendölt! Magyar lelkünk békéjéért is imádkozzunk!

Mi Atyánk...

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek! Az áldással fejeződik be a szentmise. Az áldás isteni erő közvetítése azért, hogy amit hallottunk, amit elfogadtunk, talán jó feltételt is megfogalmaztunk, azt tudjuk megvalósítani otthon, valamiképpen ezt az értékrendet képviseljük.

Örüljünk ennek az ünnepnek, örüljünk minden vasárnapnak. Meg kell állni a versenyfutás közben. Bármilyen furcsa, mindenki azt gondolja, hogy majd akkor, amikor a célba érünk. A vasárnap egy megállás, hogy elgondolkodjunk azon, hogy hogyan tovább. Ezt a kicsi gyereket is Isten áldásával engedjük el!

+ Á L D Á S +